

Decyzje uznaniowe w Prawie budowlanym

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: niedziela, 27, marzec 2022 10:41

Bernadeta Skóbel

Odłony: 990

Każdy ze wskazanych w art. 30 ust. 7 Prawa budowlanego jest odrębną przesłanką wniesienia sprzeciwu do zamiaru prowadzonych robót. Decyzja wydawana na podstawie art. 30 ust. 7, każdego z tych punktów jest decyzją uznaniową, ale nie oznacza to dowolności działania organu orzekającego. Tak wynika z niedawnego wyroku NSA.

Sąd wskazał, że art. 30 ust. 7 stanowi, że organ administracji architektoniczno-budowlanej może nałożyć, w drodze decyzji obowiązek uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia, jeżeli ich realizacja może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy lub spowodować: 1) zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia; 2) pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków; 3) pogorszenie warunków zdrowotno-sanitarnych; 4) wprowadzenie, utrwalenie bądź zwiększenie ograniczeń lub uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Sąd przypomniał, że decyzje uznaniowe, bardziej niż decyzje np. związane wymagają od organu szczegółowego, wręcz precyzyjnego uzasadnienia w oparciu o zindywidualizowane przesłanki. Uzasadnienie takiej decyzji wymaga jasnego argumentowania, które powinno odzwierciedlać ustalenia poczynione w toku przeprowadzonego postępowania. Wyjaśniać nie tylko zastosowane przepisy praw, ale i wyczerpująco uzasadniać okoliczności, które przemawiają za przyjęciem, że zaistniały przesłanki dające podstawy do wniesienia sprzeciwu. Uzasadnienie takiej decyzji powinno być zrozumiałe dla strony postępowania i stwarzać możliwość kontroli zarówno przez nią jak i przez sąd administracyjny prawidłowości toku rozumowania organu wydającego decyzję i motywów rozstrzygnięcia.

Wyrok NSA z 9 marca 2022 r. sygn. II OSK 767/21

Źródło: [CBOSA](#)